

UM; z ita nullum est dubium, hanc quam Jctus adfer: legis suæ rationem inde desumptam esse, præsertim cum satis constet Papinianum (ex cujus l. XIX. quæstionum translata dicitur) stoicæ philosophiæ fuisse deditum, quod & ex aliis colligi potest ejus fragmentis, & ex Besoldo docetur apud celebrem olim Silesiæ Jctum NICOLAVM HENELIVM. *a* Et hinc simul illustratur l. 1. §. 1. de *inspic. ventr.* ubi Ulpianus non minus stoicus *b* præceptorem suum *c* sequitur, nec non ejusdem l. 8. *π. ad L. Cornel.* quam, dum hæc scribo etiam ex placitis Stoicorum à consultissimo DN. KRESSIO *d* illustratam video. Hæc si quis perpenderit, facile perspiciet ad mentem Papiniani atque Ulpiani declarandam non multum facere distinctionem inter partum vitalem, & non vitalem, quippe quibus uterque non erat homo. Plura adhuc à commentariis patiuntur verba: *de jure naturali, quod natura omnia animalia docuit,* uti loquitur ULPIANUS l. 1. *π. de J. & J.* nec non J. L. I. tit. II. ad quæ miras dissensiones, mira cogitationum phantasmata reperire licet. Alii enim nescio quod bestiale jus inde eruunt, imo ut hoc evincant, & aliquam brutorum rationem comminiscuntur: alii ad defendendum Tribonianum miris ipsum torquent interpretationibus: alii denique hic se offendisse existimant quod Tribonianum erroris manifeste arguat. Hæc dissidia jam a. 1663 cognatum civemque meum JO. FRID. HORNIUM moverunt, ut Trajecti ad Rhenum eruditam ederet *de subje-cto juris naturalis commentationem,* in eo potissimum occupatam,

z *Physiol. stoic. L. III. diff. VII.*

a *In comment. de vet. Jctis. cap. XXII. p. 104.*

b *Vid. Henel. l. c. c. XXIX.*

c *Ulpianum ac Paulum Papinianum non discipulos sed συν-χρόνως fuisse egregie ostendisse dicitur Cujacius L. I. qv. Papin. p. 2. apud Christ. Otthon. à Bæckelen de diversis familiis Jctorum c. VI. p. 61. sed mea hoc non implicat: esse & σύνχρονον & discipulum.*

d *In diff. inaugural. de crimine abortus.*